

Betaling for transmissionsledninger til nyudstykkeede områder

Spørgsmålet om, hvem der skal betale for en udbygning af et forsyningsområde, bør afgøres i hvert enkelt tilfælde. Det vurderer Energitilsynet.

ØKONOMI

*Af fuldmægtig Marianne Larsson,
Energitilsynet*

Energitilsynet har på sit møde den 26. april 2010 behandlet spørgsmålet om, hvem der skal bære omkostningerne ved etablering af en transmissionsledning fra et etableret varmforsyningsområde til et nyudstykkeede område.

Tilsynet tog spørgsmålet op på baggrund af en anmodning om en udtalelse fra en fjernvarmeforsyning og en ejer af et udstykningsområde.

Konklusionen på mødet var, at spørgsmålet, om hvem der skal bære omkostningerne ved en konkret udbygning af forsyningsområdet, bør afgøres efter en konkret vurdering i de enkelte tilfælde.

Til gavn for alle?

Som udgangspunkt vil en udvidelse af forsyningsområdet være til gavn for alle forbrugere, fordi der er flere skuldre til at bære de fælles omkostninger. Undtagelserne hertil er, hvis økonomien ved en nøjere vurdering viser, at de eksisterende forbrugere i stedet belastes med omkostningerne.

En sådan situation kan tænkes, hvis udbygningen sker mere af miljømæssige end økonomiske årsager. I den situation kan det være sagligt at prisdifferentiere, så de eksisterende forbrugere beskyttes. Nedenfor følger en uddybende beskrivelse af problemstillingerne og Energitilsynets stillingtagen hertil.

Varmeforsyningsloven opregner udtømmende, hvilke omkostninger kollektive varmforsyninger kan indregne i priserne.

Når et nyudstykkeede (byggemodnet) område er udlagt til forsyning med fjernvarme, er det fastlagt i Energitilsynets praksis, at det ikke kan anses for urimeligt, at udgifterne til etablering af distributionsledningerne inden for det byggemodnede område pålægges den, der har interesse i byggemodningen gennem et krav om betaling af en engangsomkostning (byggemodningsbidrag), der dækker fjernvarmeforsyningens udgifter til etablering af distributionsledningerne.

Hvordan byggemodningsbidraget efterfølgende påføres køberne af grundene, er et forhold mellem bygherre og køber og reguleres ikke af varmforsyningsloven og dermed heller ikke af Energitilsynet.

Spørgsmålet om, hvem der skal dække omkostningerne til etablering af en transmissionsledning fra et allerede fjernvarmeforsyning område til et nyudstykkeede område, har derimod ikke tidligere været behandlet af Energitilsynet.

To muligheder

Der er to muligheder for at dække udgiften til etablering af en transmissionsledning fra et allerede fjernvarmeforsyning område til et nyudstykkeede (nyt) forsyningsområde, der er udlagt til fjernvarmeforsyning.

Udgiften kan pålægges det nyttilsluttede område ved, at udgiften til betalingen lægges som en ekstra omkostning oveni omkostningerne til distributionsnettet, som byggemodningsbidraget ellers dækker.

Alternativt kan udgiften indgå som anlægsomkostning i de øvrige omkostninger, som den fjernvarmeforsyning, der skal forsyne det nyudstykkeede område, afholder. Udgiften vil dermed blive betalt af samtlige, nye og hidtidige, forbrugere.

I henhold til prisbestemmelsen i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, kan en varmforsyning indregne finansieringsomkostninger opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne i priserne.

Energitilsynet fandt, at etablering af en transmissionsledning fra et allerede etableret forsyningsområde til et nyudstykkeede område må anses for en naturlig del af en varmforsynings virksomhed, idet etableringen af transmissionsledningen sikrer, at forsyningsområdet kan udvides med forsyning til nyudbyggede områder, der er udlagt til fjernvarme, og at omkostningerne til etablering af transmissionsledninger, der muliggør forsyning til nye områder, derfor må anses for en indregningsberettiget omkostning i henhold til varmforsyningsloven.

Der er derfor ikke efter varmforsyningslovens prisbestemmelser noget, der hindrer, at en varmforsyning i sine priser indregner omkostninger til en transmissionsledning, således at forbrugere i et nyudstykkeede område kan tilsluttes.

Spørgsmålet er, om en generel regel om, at finansieringsudgiften til en transmissionsledning altid skal afholdes af varmforsyningen, må anses for urimelig i henhold til varmforsyningsloven.

Udvidelse af et forsyningsområde vil som udgangspunkt være en fordel for aftagerne i det oprindelige forsyningsområde, også selvom udvidelsen medfører nye investeringer, idet nyttilslutningerne vil betyde, at der bliver flere forbrugere til at betale forsyningens faste udgifter.

Hvis udvidelsen samlet set er en fordel for de eksisterende kunder, vil et generelt krav om, at transmissionsledninger udelukkende skal betales af de nye forbrugere i det nyudstykkede område være i strid med princippet om kostægte tarifiering, idet de hidtidige forbrugere derved vil opnå en økonomisk fordel på de nye forbrugeres bekostning. De eksisterende forbrugere vil ved en udvidelse opnå, at de nyttilsluttede forbrugere fremover bidrager til betaling af varmforsyningens faste udgifter, således at samtlige forbrugere betaler mindre i fast afgift.

På den baggrund må en generel leveringsbestemmelse eller en gene-

rel fast praksis om, at det er udstykeren, og dermed de nye forbrugere, der skal betale for en transmissionsledning til det nyudstykkede område, anses for urimelig i henhold til varmforsyningslovens regler.

Imidlertid kan der være tilfælde, hvor et projektforslag for udvidelse af et forsyningsområde viser, at investeringerne er af en så væsentlig størrelse, at udvidelserne ikke inden for en overskuelig periode kan forventes at medføre en økonomisk fordel for de eksisterende forbrugere.

I disse tilfælde kan det konkret være sagligt kun at ville iværksætte udvidelsen, hvis transmissionsledningen betales af de nye forbrugere, da udvidelsen i en sådan situation kun sker af hensyn til de nye forbrugere.

Konkret afvejning

Der skal således i den enkelte konkrete sag ske en afvejning af, om udvi-

delsen af forsyningsområdet med de nye forbrugere i det byggemodnede område samlet vil være en fordel for de hidtidige forbrugere, hvilket den som hovedregel må antages at ville være. Eller om investeringerne i det konkrete tilfælde er så store, at tilslutningen af de nye forbrugere ikke kan anses for at være en fordel for de eksisterende forbrugere.

I sidstnævnte tilfælde vil det ikke kunne anses for urimeligt, at udstykeren pålægges at betale omkostningerne til transmissionsledningen, eller at der arbejdes hen imod et kompromis, hvor fjernvarmeforsyningen og udstykeren enes om at dele omkostningerne efter en rimelig fordelingsmodel.

Energitilsynets tilkendegivelse kan i sin helhed ses på Energitilsynets hjemmeside www.energitilsynet.dk.

mel@ks.dk